

Παναγιώτης Μαυροειδής

Ας διαβάσουμε ολόκληρη τη δήλωση του Ευκλείδη Τσακαλώτου:

“Εμείς έχουμε τηρήσει το **γράμμα και το πνεύμα** της συμφωνίας, είμαστε **σύμφωνοι για τους στόχους αλλά διαφωνούμε για τα μέσα**, όμως μπορώ να σας πω ότι είμαστε πιο κοντά σήμερα σε έναν έντιμο συμβιβασμό από όσο θα μπορούσα να σας πω πριν από 20 ή 30 ημέρες” (left.gr 7/5/15).

Να δούμε την εφαρμογή αυτής της λογικής με το **παράδειγμα του ΦΠΑ**:

Ο **στόχος** είναι η αύξηση των εσόδων από έμμεσους φόρους. Ειδικά η αύξηση εισροών από το ΦΠΑ είναι σχεδόν εμμονική κατεύθυνση της ΕΕ, σε όλες τις χώρες.

Με αριθμούς: Επιδίωξη είναι τα έσοδα από τον ΦΠΑ να αυξηθούν από το επίπεδο των 13 δισ. ευρώ το 2015 στο επίπεδο των 16 δισ. ευρώ το 2016.

Η κυβέρνηση “διαπραγματεύεται” με την θεσμοτροϊκά, τον **τρόπο**: Ανεβαίνει αυτός ο συντελεστής, κατεβαίνει ο άλλος. Θα δούμε πολύ σύντομα που θα ισορροπήσει. Ο **στόχος** όμως είναι σταθερός: Η αφαίμαξη των λαϊκών στρωμάτων από τον πλέον αντιλαϊκό φόρο, να ενισχυθεί.

Πάμε τώρα και στις “**κόκκινες γραμμές**”. Χρειάζεται συγκεκριμένη αναφορά με βάση την συμφωνία που προαλείφεται, ας δούμε όμως τη συζήτηση για τις **συντάξεις**.

Ο **ΣΥΡΙΖΑ** ανοίγει το θέμα, έχοντας ήδη δηλώσει πως συμφωνεί στα μέτρα εξάλειψης της πρόωρης συνταξιοδότησης αλλά αφήνονται και υπονοούμενα για την περικοπή των “υπερβολικών” επικουρικών συντάξεων (Κ. Χρυσόγονος: “η σύνταξη δεν είναι ένα μέσο πλουτισμού για το συνταξιούχο” !)

Τι λένε ωστόσο τα επίσημα στοιχεία του πληροφοριακού προγράμματος ΗΛΙΟΣ (2013):

Τα μεικτά ποσά των καταβαλλόμενων επικουρικών συντάξεων γήρατος μας λένε ότι από ένα σύνολο 1.149.642 επικουρικές συντάξεις, 1.138.298 συνταξιούχοι δηλαδή το **99%** (!), παίρνουν επικουρική μικρότερη από 500, ο δε **μέσος όρος είναι 190 ευρώ**.

Πάμε στα “ρετιρέ” τώρα: Από 1.501 ευρώ – 2.000 ευρώ 236 συνταξιούχοι. Από 2.001 ευρώ – 2.500 ευρώ 18 συνταξιούχοι. Πάνω από 2.501 ευρώ εισπράττουν 5 συνταξιούχοι.

Τι από τα δύο συμβαίνει;

Η κυβέρνηση σηκώνει προπέτασμα καπνού μιλώντας περί “πολυτελών και υψηλών επικουρικών”, ενώ πρόκειται για μηδαμινές κυριολεκτικές περιπτώσεις;

Ή, μήπως, θεωρεί “υψηλές επικουρικές” τα ...190 ευρώ;

Τελικά, ποιος θα είναι αλήθεια υπερήφανος ή κερδισμένος αν αυτή η κυβερνώσα αριστερά κάνει τη διαφορά όχι στο **σκοπό** -αποδεχόμενη δημοσιονομική προσαρμογή, λιτότητα, διάλυση εργασιακών σχέσεων, προώθηση ιδιωτικοποιήσεων, διάλυση υπολειμμάτων ασφαλιστικού κ.α.-, αλλά στο **μέσο**, στον **τρόπο**, που αυτός θα επιβληθεί;

Αν αυτό επιτρέψουμε -με την ευπιστία και την ανάθεση- να συμβεί, τότε είναι να αναρωτιέται κανείς τι θα είναι σοβαρότερο: Το νέο πλήγμα στα δικαιώματα των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων ή το γεγονός ότι αυτό θα επιτευχθεί στο όνομά τους, στο όνομα της εντολής τους και με το περίβλημα της “αριστερής” πολιτικής;